

3 d'octubre: independència o neoautonomia

«Puigdemont hauria d'haver trigat només 48 hores a que la declaració d'independència se solemnitzés. La vaga general d'aquest dimarts hauria estat l'acompanyament perfecte»

Del caos sempre n'acaba sortint un sistema més o menys ordenat ?un nou ordre. La celebració del referèndum d'autodeterminació n'és l'exemple més brillant. El referèndum, en si, és un agent del caos per capgirar Catalunya i menar-la a la independència. Però, alhora, també és l'embrió d'un nou ordre català.

Diumenge em va tocar ser membre d'una mesa al col·legi electoral de Casa Sagnier, a Sant Gervasi. Com tanta altra gent del barri, vetllava el col·legi des de les 4 de la matinada. Els joves dels agrupaments escoltes i del casal popular La Tecla eren la força del comitè de defensa del referèndum, la nostra guàrdia de corps electoral. Un cop constituïda la mesa, el gran repte era fer les coses bé per tal de garantir la validesa dels resultats?el nou ordre català. El principal problema era el servidor del cens universal, molt inestable pels atacs informàtics que devia estar patint.

El que ens feia diferents del 9-N era el cens. El cens i la participació eren la clau que el referèndum fos una victòria. I el cens electrònic va salvar el referèndum. A l'altre costat, teníem la persecució i repressió policials de l'Estat espanyol. Les seves gestes arreu del país ens anaven arribant i consolidant la sensació de setge que teníem dins el col·legi electoral.

Ben aviat vam ser conscients que la resta de col·legis electorals del barri tenien problemes per votar i nosaltres rebíem els seus electors. Amb el servidor fallant constantment, vaig decidir connectar el hotspot del meu mòbil i fer funcionar la connexió a internet del punt de votació a través del mòbil. Amb una petita diferència: el meu mòbil emprava una xarxa vpn encriptada que envia les dades a través del Canadà. El servidor va començar a funcionar de nou, veloç i sense problemes.

A partir d'aquell moment la prioritat era que pogués votar el major nombre possible de persones. Vaig instaurar l'stakhhanovisme electoral, sense pausa. Quan el servidor va tornar a caure a la tarda, la nostra urna ja era plena i vam marcar el rècord de vots del col·legi electoral. Va venir a votar gent de tot Barcelona i fins i tot de l'àrea metropolitana gràcies al boca-orella popular.

Com deia, la participació era l'altra clau del referèndum. Però, pel que sembla, la Generalitat ha decidit de camuflar-la. Per les circumstàncies excepcionals creades pel segrest d'urnes i clausura de col·legis, no és una dada fàcil de comptar. Però es pot estimar, ja que cada mesa tenia un identificador electrònic i es pot saber perfectament quanta gent havia votat en aquell col·legi a l'hora de la clausura policial. El govern no pot donar les dades només en clau de «sí», «no» i blanc o nul. Cal que afegixi, dins el mateix recompte, un apartat que indiqui el nombre de vots segrestats dels quals no coneixem el signe, però que sabem que han existit. La política comunicativa del govern català en la nit del referèndum ha estat un desastre i un exercici de covardia. Si no oferim dades de participació, ningú ens prendrà seriosament.

No debades, la mateixa nit del referèndum ja van sortir els egregis membres del club del cigar, els que fan negocis amb Madrid i els advocats del CNI, a parlar de noves "estratègies". Un d'ells, reclamava "accions reactives de protesta" i influir en les eleccions europees al 2019.

Massa polítics en llocs clau encara pensen en el futur neoautonomisme, no pas en la independència.

Qui salva el govern i el referèndum és Carles Puigdemont. Malgrat el descomunal error d'anunciar una DUI abans d'oferir els resultats, Puigdemont té la determinació de les últimes conseqüències? que és la missió que justament se li va encomanar. Ara que ja es tenen els resultats, Puigdemont hauria d'haver trigat només 48 hores en portar el cas al parlament català i que la declaració d'independència se solemnitzés. La vaga general d'aquest dimarts hauria estat l'acompanyament perfecte per facilitar una declaració que rebrà una resposta espanyola semblant o pitjor que la del diumenge.

Sigui quina sigui aquesta resposta, si persistim fins a aconseguir-ho, l'Estat espanyol i les forces d'ocupació només podran perdre. Mentre la determinació democràtica del poble sigui comparable a la del dia 1, mentre Puigdemont se'n sostingui amb la mateixa determinació, els neoautonomistes del club del cigar només podran oferir-nos el silenci de la seva derrota. El 3 d'octubre hauria d'haver servit per cloure el que l'1 d'octubre va obrir amb èxit